

XVII.

§ 26 har Folkethinget bevilget 1,322,000 Rbd. til Pensionsvæsenet i Genhold til Udgiftsbilag XI., der ogsaa indbefatter overtagne Understøttelser fra Statssecretariatet for Naadesager, af hvilke Understøttelsers Beløb Thinget dog, i Genhold til den vedføjede Tabel Q, har affortet 5000 Rbd., hvorhos det har gjort enkelte Bemærkninger, sigtende til fremtidige Formindskelser i dette Beløb.

1) Det har ikke kunnet fælle, at de høist betydelige Byrder, Pensionernes Udredelse medfører for de stættevæsende Borgere, og den store Tilvært, denne paany har faaet i de sidste 2 Aar, i hvilke dog en betydelig Afgang maa have fundet Sted for Pensioner i Hertugdømmerne, medens Beløbet i det Hele ikke er blevet synderligt mindre, maatte tildrage sig Udvalgets særdeles Opmærksomhed. Men, ligesom man med Folkethinget maa være enig i, at der ikke kan foregaae nogen Affortning i de af vore Konger i Kraft af den dem tilkommende Myndighed og i Almindelighed under Jagttagelse af en gang erkjendte Regler bevilgede Pensioner, saaledes vil det blive Gjenstand for Overveielse under en anden Sag, hvorledes der ved en ny Ordning af Pensionsvæsenet kan virkes til en fremtidig Formindskelse i denne Udgift.

2) Derimod har Udvalget fundet, at man neppe i Fremtiden bør lade det beroe ved den af Folkethinget vedtagne Nedsættelse i de fra bemeldte Secretariat overtagne Understøttelser. Disse have ingenlunde den samme rettlige Charakter, som de bevilgede Pensioner, thi de ere kun af særdeles kongelig Naade forundte de Bedkommende uden nogen Tilslutning om stedse aarlig at skulle erholde samme, skjøndt de vistnok for en stor Deel havde et grundet Haab om, at de atter af kongelig Naade vilde efterhaanden blive fortsatte, saalænge deres Trang vedvarede. Udvalget vilde vel ingenlunde tilraade en saa haard Fremgangsmaade, som at ophøre med alle disse Understøttelser, om hvis Fornøielse de Baagjældende have gjort sig Haab, og hvortil vistnok mange af dem ogsaa i høi Grad ere trængende. Men, ligesom et saadant Haab ingenlunde har været saa fast eller berettiget, som deres, der i Genhold til de gjældende An-

ordninger have faaet Pensioner, saaledes kunde dette Haab, om det end havde været stærkere, end det i Virkeligheden har været, ikke begrunde nogen vedvarende Forpligtelse for Staten, der selv under Jagttagelse af al Billighed maatte kunne udleile eller nedsætte de Understøttelser, der fandtes at være tildeelte med for rund Haand og til en Tid, da Rikterne til Statsindtægterne fløde saa rigeligt, at de leverede et betydeligt Overskud. Vel er der fra Regjeringens Side foretaget en Undersøgelse, hvorved de Understøttelser, som forhen bleve givne gjennem fornævnte Secretariat ere blevne noget nedsatte. Men, naar man læser den af tvende Embedsmænd, der have undersøgt disse Understøttelser, afgivne Betænkning, hvilken ligger til Grund for den iværksatte Nedsættelse, saa finder man, at disse Mænd have været noget for rundhaandede, nemlig i at sætte en vis aarlig Indtægt, hvormed Trangen til sliq overordentlig Understøttelse skulde ophøre. Saaledes er f. Ex. 700 Rbd. sat som den aarlige Indtægt, hvorved en eenlig Person maa antages ikke at egne sig til videre Understøttelse. Men, uagtet der vistnok kunne være Stillinger, hvori en saadan aarlig Indtægt ingenlunde kan betragtes som oversflødig, saa er dog en meget ringere Indtægt efter vort Begreb tilstrækkelig til at hæve en Person, der ikke har andre end og selv at sørge for, over den oconomiske Tilstand, hvori der paa de stættevæsende Borgers Beføstning kunde være at tilstaae ham Noget, hvorpaa han intet retligt Krav havde, det være sig da, at han havde ganske særegne Fortjenester af Staten, som ikke paa anden Maade kunne vederlægges ham. Vi erkjende iøvrigt, at det ikke er muligt ved nogen almindelig Regel at sætte en til de virkelige Forhold i de enkelte Tilfælde svarende Grænse i foransførte Henseende, ligesom vi og indsee det Mislige i at lægge et umiddelbart Skjøn for hvert enkelt Tilfælde til Grund for Afgjørelsen. Vi skulle derfor ikke gjøre noget bestemt Forslag om Indskrænkninger af bemeldte Udgift, men fremhæve kun hiin Bemærkning for derved at foranledige Finantsministeriet til, efter en fornøiet Undersøgelse at foretage en yderligere Reduction af oftmeldte Understøttelser, navnlig af de mere betydelige blandt disse.